

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aen-Merckingen Van Den Eerw. P. Cornelius Hazart,
Priester der Societeyt Jesv.**

Hazart, Cornelius

Antwerpen, 1662

Aen-Merckingehe Op de Ketterije der Heracleoniten.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71393)

lijck verstonde. Oft om dat sy daer in stellen eenighe heplighepdt & contrarie deden de Nudipedales. Hoe verre dan zijn onse Religieusen ghelijck aen dese ketterg / ghemerckt sy in al dit / verre van haer zijn verschillende / behalven in de actie selbe / die noyt van eenigh Oudt vader als quaet is berispt gheweest / veel min als superstitie / veel min als ketterije ? Hoe dat D. Cabel, au sich dan keert / ende went / hy en is niet machtygh onse Religieusen / die barreboetg-gaen / te stellen tot superstitieus / oft ketterisch; ende alsoo blijft hy / als bozen / ontroutwigh in de ghelijckenisse / die hy ghemaect heeft tusschen haer / ende de Nudipedales.

A E N - M E R C K I N G H E

Op de Ketterije der Heracleoniten.

VAn dese / seght D. Cabeljau, in sijn Catholijcke Waerheyt pag. 564. ghetuyghen Epiphanius *Heresi* 36. Augustinus *Heresi* 16. ende Irenæus *lib. 1. cap. 18.* dat sy hare discipelen, als sy op sterven laghen, salden met olye, en balsam, ende met sekere ghebeden, ende aenroepinghen, meynende haer daermede vande eeuwighe doot te verlossen, ende te verlekere teghen de machten der duyfsternisse, om van haer niet ghegrepen te worden. Alsoo de Papisten mede, &c.

Ich hebbe upt die booznoemde Oudt-vaders / in mijn Staeltje ghetuont / datter gheene ghelijckenisse en is. Eerst upt Epiphanius, daer naer upt Augustinus, ten lesten upt Irenæus.

Hier op beghint D. Cabeljau in sijn Memory. boeck pag. 263. te discouereen in deser voeghen: P Hazart, sepdit hy / derft niet segghen dat ick van haer iedt hebbe aengheteeckent buyten waerheydt.

Wat het soo zy: maer ick soude u konnen beschuldighen vande waerhepdt bedeckt te hebben / om dat ghy de woorden van de boozsepede Oudt-vaders

baders niet breeder en hebt opgehaelt / soo als ick-se in mijn Staeltje ghestelt hebbe. Ende oversulckx seggh' ick/ dat ghy ghewilt hebt in de toepassinghe / met het laetste Olyffel der Catholicken daer by te verghelijcken.

Ghy seght : Andere moeten't oordeelen ; ick voor mijn deel, en kan het noch niet sien ; Want oft schoon eenigh onderscheydt sich misschien mochte op-doen, tusschen het olyen vanden eenen, ende vanden anderen. ten oplicht van d'omstandigheden: Nochtans inde daet selve, van haer krancke t'olyen, ende met dat ooghmerck t'olyen, om haer van sonden vry te maken, ende te vryen van de macht des Satans, daer in komen sy over een, 'twelck ons ghenoech is.

Voor cest ; Ghy en kont niet segghen / dat het Olyen alleen; oft de daet selve / sonder boozder opsicht/ quaedt/oft ketterich is / 'ten zy dat ghy de discipelen Christi *Marci 7.* ende den *H. Jacobus cap. 5.* mede wilt doen passeren voor ketterx: Soo moet het dan komen op de omstandigheden / met de welke 'tselve gheschiedt/ende op het ooghmerck/ oft eynde /met het welck 'tselve ghepleeght wort.

Ick hebb' u in mijn Staeltje gherhoont *pag. 301.* ende *302.* dat wy in ons *H. Olyffel* / noch in de omstandigheden/ noch in't ooghmerck/ oft eynde/ over-een-komen met de *Heracleoniten*. Soo hebbe ick u dan verhoont / datter gheene ghelijckenisse en is tusschen ons / ende haer. Maer ghy hebt vergheten op alles pertinentelijck t'antwoorden/ als oft de sake gantschelijck klaer voor u lagh: dan een ieder nochtans kan sien / dat het heel contrarite is.

Ten eersten, hebb' ick u ghesepdt / dat ons *H. Olyffel* bestaet in eenre andere materie ende forme als het *Salven* vande *Heracleoniten*. Ghy blijft hier op stom.

Ten tweeden, hebb' ick u gherhoont / dat ons ooghmerck / oft eynde in't ghheel verschillende is/ van dat vande *Heracleoniten*: want dese salden hare siecken / oft om beter te segghen / hare dooden/

den/soo Epiphanius seght / om dat haren inwendighen mensch/soo sp die noemden / soude onsielijck worden (want soo Epiphanius in't langh be-
thoont/ sp leerden/ dat den inwendighen mensch lichamelijck was / oft met de materie des lichaems ghemenghelt) tot dien eynde dan salfden sp hare dooden / om dat haren inwendighen mensch sonde onsielijck worden / ende soo wesende / passeren sonder gesien te worden. Heel anders hebb' ick gheseydt in mijn Staeltje, leydt ons ooghmerck oft eynde/als/ te weten/ dat wy onse siecken olpen / om haer te verwecken tot hope/ ende gheestelijcke vperighepdt. Ten tweeden/om haer te verstercken teghen de bekozinghen des duvels. Ten derden / om haer te supberen van hare overblevene sonden. Wat ghelijckenisse is hier tusschen ons ooghmerck / ende dat vande Heracleoniten. Maer ghy blijft hier wederom strom.

Ghy seght/dat wy onse siecken olpen / om haer van sonden vry te maecken ; 'tis waer/maer thoont my eenen Oudt-vader / die seght/ dat de Heracleoniten mede dit ooghmerck hadden: Die seght dat

Wat boozders ons H.Olyffel raecht / seynde D.E. tot het Tractaetje dat ick dies-aengaende hebbe laten in druck gaen / om te thoonen dat wy niet recht/het selbe sonderen op de leeringhe vanden H. Jacobus Apostel.

Tot hier toe dan/in alle dese boozgaende ketterijen / en heeft D.Cabeljau sich niet een hapzken verschoonen van sijn begaene ontsontwigheden/maer de selbe niet nienwe misflaghen / ende bedrieghelijcke mantere van handelen / vermeerderd/ende verdobbel.